

**FRAMSELD REGLUGERÐ FRAMKVÆMDASTJÓRNARINNAR
(ESB) 2017/592****2022/EES/4/02**

frá 1. desember 2016

um viðbætur við tilskipun Evrópuþingsins og ráðsins 2014/65/ESB að því er varðar tæknilega eftirlitsstaðla um viðmiðin sem tilgreina hvenær starfsemi telst vera viðbót við aðalstarfsemi (*)

FRAMKVÆMDASTJÓRN EVRÓPUSAMBANDSINS HEFUR,

með hliðsjón af sáttmálanum um starfshætti Evrópusambandsins,

með hliðsjón af tilskipun Evrópuþingsins og ráðsins 2014/65/ESB frá 15. maí 2014 um markaði fyrir fjármálagerninga ⁽¹⁾, einkum 4. mgr. 2. gr.,*og að teknu tilliti til eftirfarandi:*

- 1) Mat á því hvort aðilar stunda viðskipti fyrir eigin reikning eða veita fjárfestingarþjónustu með hrávöruafleiður, losunarheimildir og afleiður þeirra í Sambandinu sem viðbótarstarfsemi við aðalstarfsemi sína ætti að fara fram á samstæðugrunni. Í samræmi við 11. mgr. 2. gr. tilskipunar Evrópuþingsins og ráðsins 2013/34/ESB ⁽²⁾ er samstæða talin taka til móðurfélags og allra dótturfélaga þess og ná yfir aðila sem hafa staðfestu í Sambandinu og í þriðju löndum óháð því hvort samstæðan er með höfuðstöðvar innan eða utan Sambandsins.
- 2) Matið ætti að fara fram í formi tveggja prófa sem bæði byggjast á viðskiptastarfsemi aðilanna innan samstæðunnar og ættu að reiknast út á grundvelli eignaflokka. Fyrri prófið ætti að skera úr um hvort aðilar innan samstæðu eru stórir þátttakendur miðað við stærð fjármálamarkaðarins í þeim eignaflokki og ættu þar af leiðandi að þurfa starfsleyfi sem verðbréfafyrirtæki. Síðara prófið ætti að skera úr um hvort aðilarnir innan samstæðunnar stunda viðskipti fyrir eigin reikning eða veita fjárfestingarþjónustu með hrávöruafleiður, losunarheimildir eða afleiður þeirra í svo miklum mæli miðað við aðalstarfsemi samstæðunnar að sú starfsemi geti ekki talist vera viðbót á samstæðugrunni og aðilarnir ættu þar af leiðandi að þurfa starfsleyfi sem verðbréfafyrirtæki.
- 3) Fyrri prófið ber umfang viðskiptastarfsemi aðilans saman við heildarviðskipti í Sambandinu á eignaflokkagrunni til að skera úr um markaðshlutdeild aðilans. Ákvarða ætti umfang viðskiptastarfseminnar með því að draga samtölu magns viðskipta til lausafjár- eða áhættustýringar innan samstæðu, til að draga hlutlægt og mælanlega úr áhættu sem varðar beint viðskiptastarfsemi eða lausafjárfjármögnun eða til þess að uppfylla þær skyldur að veita lausafé á viðskiptavettvangi („undanþegin viðskipti“) frá umfangi heildarviðskiptastarfsemi aðilans.
- 4) Ákvarða ætti umfang viðskiptastarfseminnar á grundvelli vergrar grundvallarfjárhæðar samninga með hrávöruafleiður, losunarheimildir og afleiður þeirra með hliðsjón af hlaupandi meðaltali næstliðinna þriggja ára. Heildarstærð markaðar ætti að ákvarða á grundvelli viðskipta sem fara fram í Sambandinu í tengslum við hvern eignaflokk sem undanþága er sótt um fyrir, þ.m.t. samninga sem viðskipti eru með á og fyrir utan viðskiptavettvanga í Sambandinu.
- 5) Þar sem stærð, fjöldi markaðsaðila, seljanleiki og önnur einkenni hrávörumarkaða eru mjög mismunandi, ættu mismunandi viðmiðunarmörk að gilda um mismunandi eignaflokka í tengslum við prófið á umfangi viðskipta.
- 6) Síðara prófið tekur til tveggja aðferða sem ákvarða umfang viðskiptastarfseminnar til þess að bera það saman við umfang aðalstarfsemi samstæðunnar. Prófið tekur til tveggja aðferða til þess að endurspegla betur undirliggjandi starfsemi þeirra aðila sem hyggjast nýta undanþágurnar jafnframt því að lágmarka stjórnisýslubyrði og flækjustig við

(*) Þessi ESB-gerð birtist í Stjttíð. ESB L 87, 31.3.2017, bls. 492. Hennar var getið í ákvörðun sameiginlegu EES-nefndarinnar nr. 85/2019 frá 29. mars 2019 um breytingu á IX. viðauka (Fjármálaþjónusta) við EES-samninginn, sjá EES-viðbæti við *Stjórnartíðindi Evrópu-sambandsins* nr. 88, 31.10.2019, bls. 7.

⁽¹⁾ Stjttíð. ESB L 173, 12.6.2014, bls. 349.

⁽²⁾ Tilskipun Evrópuþingsins og ráðsins 2013/34/ESB frá 26. júní 2013 um árleg reikningsskil, samstæðureikningsskil og tilheyrandi skýrslur tiltekinna tegunda fyrirtækja, um breytingu á tilskipun Evrópuþingsins og ráðsins 2006/43/EB og niðurfellingu tilskipana ráðsins 78/660/EBE og 83/349/EBE (Stjttíð. ESB L 182, 29.6.2013, bls. 19).

innleiðingu prófsins. Boðið er upp á fjármagnsprófið sem valmöguleika við viðskiptaprófið til þess að taka tillit til hins efnahagslega veruleika hinna mörgu mismunandi samstæðna sem þurfa að gangast undir mat á því hvort viðskipti þeirra eru viðbót við aðalstarfsemi þeirra, þ.m.t. samstæður sem takast á hendur verulegar fjárfestingar, í hlutfalli við stærð þeirra, við gerð innviða, flutningastöðva og framleiðslustöðva, auk fjárfestinga sem ekki verða auðveldlega áhættuvarðar á fjármálamörkuðum. Þar sem báðar aðferðir síðara prófsins gera kleift að gera grein fyrir mismunandi undirliggjandi efnahagslegum veruleika mismunandi samstæðna eru bæði prófin jafn viðeigandi aðferðir til að ákvarða hvort viðskiptastarfsemi er viðbót við aðalstarfsemi tiltekinnar samstæðu.

- 7) Umfang viðskiptastarfseminnar eins og það er notað samkvæmt fyrri aðferð síðara prófsins er notað til að gefa vísbendingu um aðalviðskiptastarfsemi aðilans eða samstæðunnar. Það ætti að vera auðvelt og kostnaðarlega hagkvæmt fyrir aðila að nota þessa vísbendingu þar sem hún byggist á gögnum sem þegar þarf að afla fyrir fyrra prófið, jafnframt því að vera marktækt próf.
- 8) Rétt er að styðjast við þessa vísbendingu vegna þess að áhættufælinn, skynsamlega rekinn aðili, svo sem framleiðandi, vinnsluadili eða neytandi hrávara eða losunarheimilda, er talinn áhættuverja umfang aðalviðskiptastarfsemi sinnar með samsvarandi magni hrávöruafleiðna, losunarheimilda eða afleiðna þeirra. Þess vegna er umfang allrar viðskiptastarfsemi hans með hrávöruafleiður, losunarheimildir eða afleiður þeirra, mælt í vergri grundvallarfjárhæð hinna undirliggjandi þátta, viðeigandi vísbending um umfang aðalstarfsemi samstæðunnar. Þar sem samstæður sem ekki hafa aðalstarfsemi sem tengist hrávöru eða losunarheimildum myndu ekki nota afleiður hrávöru eða losunarheimilda til þess að draga úr áhættu þá myndu viðskipti þeirra með hrávöruafleiður, losunarheimildir eða afleiður þeirra ekki teljast sem áhættuvörn.
- 9) Notkun hrávöruafleiða til að draga úr áhættu getur hins vegar ekki talist fullkomin vísbending um alla viðskiptastarfsemina sem þessi aðili eða samstæða stundar sem aðalstarfsemi þar sem hún tekur hugsanlega ekki tillit til annarra fjárfestinga í fastafjármunum sem ekki tengjast afleiðumörkuðum. Til þess að leiðréttu mögulegt misræmi milli viðskipta samstæðu með hrávöruafleiður og raunverulegs umfangs aðalstarfsemi hennar, einkum með tilliti til lítilla samstæða, ætti fyrri aðferð seinna prófsins að innihalda öryggisventil til að taka til greina að viðskiptastarfsemi aðila innan samstæðu ætti heldur ekki að vera umfram tiltekið prósentuhlutfall neinna þeirra viðmiðunarmarka sem sett eru samkvæmt fyrra prófinu fyrir hvern viðeigandi eignaflokk talinn er vera viðbótarstarfsemi. Þeim mun hærra hlutfall af spákaupmennsku í viðskiptastarfsemi samstæðu, þeim mun lægri viðmiðunarmörk eru sett samkvæmt fyrra prófinu.
- 10) Öryggisventillinn, sem byggist á því að samstæða fari ekki upp fyrir tiltekið prósentuhlutfall neinna viðmiðunarmarka sem sett eru í fyrra prófinu fyrir viðeigandi eignaflokk, á einkum við um minni samstæður með óverulegt fótspor í heildarviðskiptum með viðkomandi hrávöruafleiðu. Þessar samstæður gætu þurft að gera kostnaðarsama greiningu á viðskiptastarfsemi sinni til að ákvarða hvort viðskiptin dragi úr áhættu eða ekki án þess að það leiði til afgerandi niðurstöðu um það hvort viðskiptin séu viðbótarstarfsemi. Hins vegar eru þessar samstæður yfirleitt ekki í stakk búar til að gangast undir fjármagnsprófið sem valmöguleika við prófið sem byggist á viðskiptum. Til þess að komast hjá óhóflegri byrði á þessar samstæður er við hæfi að þegar starfsemi samstæðu fyrir hvern viðeigandi eignaflokk nemur aðeins einum fimmta af viðmiðunarmörkunum sem sett eru samkvæmt fyrra prófinu sé hún talin viðbótarstarfsemi við aðalstarfsemi samstæðunnar. Fyrri aðferðin samkvæmt síðara prófinu getur hins vegar ekki mælt umfang aðalstarfsemi aðila með umtalsverðar fjárfestingar með fullnægjandi hætti, í hlutfalli við stærð þeirra, við gerð innviða, flutningastöðva og framleiðslustöðva. Hún ber ekki heldur kennsl á fjárfestingar sem ekki er hægt að áhættuverja á fjármálamörkuðum. Þess vegna er nauðsynlegt að síðara prófið hafi að geyma aðra aðferð sem styðst við mælingar á fjármagni til að mæla hvort viðskiptastarfsemi er viðbót við aðalstarfsemi samstæðunnar.
- 11) Síðari aðferðin samkvæmt seinna prófinu styðst við áætlað fjármagn sem samstæður sem ekki eru fjármálasamstæður þurfa vegna innbyggðrar markaðsáhættu staðna þeirra sem stafa af viðskiptum með hrávöruafleiður, losunarheimildir og afleiður þeirra, öðrum en undanþegnum viðskiptum, sem vísbendingu um umfang viðbótarstarfsemi aðilans eða samstæðunnar. Ramminn sem þróaðist undir forsjá Baselnefndarinnar og var hrundið í framkvæmd í Sambandinu með tilskipuninni um eiginfjárkröfur er beitt til að vega stöður hlutfallslega með tilliti til reiknaðs fjármagns. Innan þessa ramma skal ákvarða hreina stöðu í hrávöruafleiðum, losunarheimildum eða afleiðum þeirra með því að jafna saman gnótt- og skortstöðum í tiltekinni tegund hrávöruafleiðusamnings, losunarheimildar eða afleiðusamnings af henni, svo

sem framtíðarsamningi, valrétti, framvirkum samningi eða áskriftarréttindum. Við ákvörðun á hreinni stöðu ætti jöfnunin að fara fram óháð því hvar viðskipti eru höfð með samninginn, hverjir mótaðilar samningsins eru eða hver líftími hans er. Verga stöðu í viðkomandi hrávöruafleiðu, losunarheimildarsamningi eða afleiðusamningi sem af honum leiðir ætti hins vegar að reikna út með því að bæta við hreinni stöðu samningstegunda sem tengjast tiltekinni hrávöru eða losunarheimild eða afleiðu hennar. Í þessu samhengi ætti ekki að jafna saman hreinum stöðum tiltekinnar tegundar hrávöruafleiðusamninga, losunarheimildasamninga eða afleiðusamninga sem leiða af þeim, hverri á móti annarri.

- 12) Samkvæmt síðari aðferð seinna prófsins er áætlað bundið fjármagn samstæðu síðan borið saman við raunverulega upphæð fjármagns sem samstæðan notaði, sem ætti að endurspeglar umfang aðalstarfsemi hennar. Bundið fjármagn er reiknað út á grundvelli heildareigna samstæðu að frádregnum fyrirbyggjandi skuldum. Skuldir sem gera þarf upp innan 12 mánaða skulu teljast fyrirbyggjandi skuldir.
- 13) Tilgangur prófananna fyrir viðbótarstarfsemi er að athuga hvort aðilar innan samstæðu sem ekki hafa hlotið starfsleyfi í samræmi við tilskipun 2014/65/ESB ættu að sækja um starfsleyfi vegna raunumfanga eða hlutfallslegs umfangs starfsemi þeirra með hrávöruafleiður, losunarheimildir og afleiður þeirra. Prófin fyrir viðbótarstarfsemi ákvarða þannig umfang starfsemi með hrávöruafleiður, losunarheimildir og afleiður þeirra sem aðilar innan samstæðu geta annast án starfsleyfis samkvæmt tilskipun 2014/65/ESB á þeim grundvelli að sú starfsemi sé viðbótarstarfsemi við aðalstarfsemi samstæðunnar. Því er viðeigandi að reikna út umfang viðbótarstarfsemi samstæðunnar með því að nota viðmið sem undanskilja starfsemi sem aðilar að samstæðu sem eru með starfsleyfi framkvæma í samræmi við þá tilskipun til þess að meta umfang raunverulegrar viðbótarstarfsemi sem aðilar að samstæðu sem ekki hafa hlotið starfsleyfi hafa með höndum.
- 14) Til þess að gera markaðsaðilum kleift að gera áætlanir og reka starfsemi sína á skynsaman hátt og taka tillit til árstíðabundinna umskipta í starfsemi, ætti útreikningur prófsins, sem sker úr um það hvenær starfsemi er talin viðbótarstarfsemi við aðalstarfsemi, að vera gerður á grundvelli þriggja ára tímabils. Þess vegna ættu aðilar að framkvæma mat á því hvort þeir rjúfa önnur af viðmiðunarmörkunum tveimur á ársgrundvelli með því að reikna út einfalt meðaltal þriggja ára á hlaupandi grundvelli til þess að geta lagt árlega tilkynningu sína fyrir lögbæra yfirvaldið. Þessi skylda ætti ekki að hafa áhrif á rétt lögbæra yfirvaldsins til að óska hvenær sem er eftir skýrslu frá aðila um grundvöllinn fyrir því að hann telji starfsemi sína skv. i. og ii. lið j-liðar 1. mgr. 2. gr. tilskipunar 2014/65/ESB vera viðbót við aðalstarfsemi sína.
- 15) Taka ætti tillit til viðskipta sem unnt er að mæla á hlutlægan hátt að dragi úr áhættu sem tengist beint viðskiptastarfsemi eða lausafjárfrjármögnun og viðskiptum innan samstæðu í samræmi við reglugerð Evrópuþingsins og ráðsins (ESB) nr. 648/2012 ⁽¹⁾. Hins vegar, að því er varðar afleiðuviðskipti sem unnt er að mæla á hlutlægan hátt að dragi úr áhættu sem tengist beint viðskiptastarfsemi eða lausafjárfrjármögnun, vísar framseld reglugerð framkvæmdastjórnarinnar (ESB) nr. 149/2013 ⁽²⁾ aðeins til afleiðna sem ekki eru viðskipti með á skipulegum mörkuðum á meðan 4. mgr. 2. gr. tilskipunar 2014/65/ESB nær til afleiðna sem viðskipti eru með á viðskiptavettvöngum. Því ætti þessi reglugerð einnig að taka tillit til afleiðna sem viðskipti eru með á skipulegum mörkuðum í tengslum við viðskipti sem teljast á mælanlegan, hlutlægan hátt draga úr áhættu sem tengist beint viðskiptastarfsemi eða lausafjárfrjármögnun.
- 16) Í sumum tilvikum kann að vera ómögulegt að verja sig gegn viðskiptaáhættu með því að nota hrávöruafleiðusamning sem tengist henni beint: samning með nákvæmlega sama undirliggjandi þátt og uppgjörsdag og áhættan sem verið er að verja. Í slíku tilviki er aðilanum heimilt að nota staðgengilsáhættuvörn (*e. proxy hedging*) með nátengdum gerningi til að verja sig gegn áhættunni, s.s. gerning með annan undirliggjandi þátt en sem sýnir afar svipaða hegðun í fjárhagslegu tilliti. Að auki geta aðilar sem gera hrávöruafleiðusamninga notað heildar- eða safnáhættuvörn til að verja sig gegn áhættu sem tengist heildaráhættu sinni eða heildaráhættu samstæðunnar. Slíkir hrávöruafleiðusamningar sem eru heildar-, safn- og staðgengilsáhættuvörn gætu talist áhættuvörn í skilningi þessarar reglugerðar.

⁽¹⁾ Reglugerð Evrópuþingsins og ráðsins (ESB) nr. 648/2012 frá 4. júlí 2012 um OTC-afleiður, miðlæga mótaðila og afleiðuviðskiptaskrár (Stjútíð. ESB L 201, 27.7.2012, bls. 1).

⁽²⁾ Framseld reglugerð framkvæmdastjórnarinnar (ESB) nr. 149/2013 frá 19. desember 2012 um viðbætur við reglugerð Evrópuþingsins og ráðsins (ESB) nr. 648/2012 að því er varðar tæknilega eftirlitsstaðla um óbeint stöðustofnunarfyrrirkomulag, stöðustofnunaraskyldu, opinbera skrá, aðgang að viðskiptavettvangi, ófjárhagslega mótaðila og aðferðir til að draga úr áhættu fyrir OTC-afleiðusamninga sem miðlægur mótaðili hefur ekki stöðustofnað (Stjútíð ESB L 52, 23.2.2013, bls. 11).

- 17) Þegar aðili sem beitir prófinu fyrir viðbótarstarfsemi notar safn- eða heildaráhættuvörn kann að vera ómögulegt að tengja beint saman tiltekin hrávöruafleiðuviðskipti og tiltekna áhættu sem tengist beint viðskiptastarfsemi og lausafjárfrjármögnun sem ráðist er í til að verjast henni. Áhættan sem tengist beint viðskiptastarfseminni eða lausafjárfrjármögnuninni kann að vera flókin í eðli sínu, t.d. margir landfræðilegir markaðir, ýmsar afurðir, tímabil eða aðilar. Eignasafn hrávöruafleiðusamninga sem gerðir eru til að draga úr þessum áhættum getur leitt af flóknum áhættustýringarkerfum. Í slíkum tilvikum ættu áhættustýringarkerfin að koma í veg fyrir að viðskipti sem ekki eru áhættuvarnarviðskipti séu flokkuð sem slík og veita nægilega góða sýn yfir áhættuvarnasafnið til þess að spákaupmennskuþættir greinist og séu teknir með við útreikning á viðmiðunarmörkum. Stöður ættu ekki að teljast draga úr áhættu sem tengist viðskiptastarfsemi einungis á þeim grundvelli að þær séu á heildina litið hluti af áhættuvarnasafni.
- 18) Áhætta getur þróast með tímanum og til þess að aðlaga sig að þróun áhættunnar gæti þurft að veita upp hrávöru- eða losunarheimildarafleiður, sem upphaflega voru til að draga úr áhættu sem tengist viðskiptastarfsemi, með viðbótarafleiðusamningum með hrávöru eða losunarheimildir. Þar af leiðandi má verja áhættu með samsetningu afleiðusamninga um hrávöru eða losunarheimildir, þ.m.t. hrávöruafleiðusamninga sem veita upp á móti og koma í stað þeirra hrávöruafleiðusamninga sem tengjast ekki lengur viðskiptaáhættunni. Að auki ætti þróun áhættu sem brugðist hefur verið við með því að taka stöðu í hrávöru- eða losunarheimildarafleiðu, í þeim tilgangi að draga úr þeirri áhættu, ekki að leiða til endurmats á stöðunni þannig hún teljist frá upphafi ekki undanþegin viðskipti.
- 19) Reglugerð þessi byggist á drögum að tæknilegum eftirlitsstöðlum sem Evrópska verðbréfamarkaðseftirlitsstofnunin hefur lagt fyrir framkvæmdastjórnina.
- 20) Evrópska verðbréfamarkaðseftirlitsstofnunin hefur haft opið samráð við almenning um drögin að tæknilegu eftirlitsstöðlunum sem þessi reglugerð byggist á, greint mögulegan tengdan kostnað og ávinning og óskað eftir álitni hagsmunahópsins á verðbréfamarkaði, sem komið var á fót með 37. gr. reglugerðar Evrópuþingsins og ráðsins (ESB) nr. 1095/2010 ⁽¹⁾.
- 21) Til að gæta samræmis og tryggja snurðulausa starfsemi fjármálamarkaða er nauðsynlegt að ákvæðin sem mælt er fyrir um í þessari reglugerð og tengd innlend ákvæði sem leiða í lög tilskipun 2014/65/ESB komi til framkvæmda frá og með sama degi.

SAMÞYKKT REGLUGERÐ ÞESSA:

I. gr.

Beiting viðmiðunarmarkna

Starfsemi aðila sem um getur í i. og ii. lið j-liðar 1. mgr. 2. gr. tilskipunar 2014/65/ESB skal teljast viðbót við aðalstarfsemi samstæðunnar ef sú starfsemi uppfyllir skilyrðin sem sett eru fram í 2. gr. og telst minnihluti starfseminnar á samstæðugrunni í samræmi við 3. gr.

⁽¹⁾ Reglugerð Evrópuþingsins og ráðsins (ESB) nr. 1095/2010 frá 24. nóvember 2010 um að koma á fót evrópsku eftirlitsyfirvaldi (Evrópska verðbréfamarkaðseftirlitsstofnunin), um breytingu á ákvörðun nr. 716/2009/EB og um niðurfellingu á ákvörðun framkvæmdastjórnarinnar 2009/77/EB (Stjtið. ESB L 331, 15.12.2010, bls. 84).

2. gr.

Viðmiðunarmörk fyrir markaðinn í heild

1. Umfang starfseminnar sem um getur í 1. gr. reiknað út í samræmi við 2. mgr. og deilt með heildarviðskiptum á markaði reiknuðum í samræmi við 3. mgr. skal, í hverjum eftirfarandi eignaflokki, vera undir eftirfarandi gildum:

- a) 4% í tengslum við málmafleiður,
- b) 3% í tengslum við olú- og olúvöruafleiður,
- c) 10% í tengslum við kolaafleiður,
- d) 3% í tengslum við gasafleiður,
- e) 6% í tengslum við raforkuafleiður,
- f) 4% í tengslum við afleiður með landbúnaðarafurðir,
- g) 15% í tengslum við afleiður með aðrar hrávörur, þ.m.t. farm og hrávörur sem um getur í 10. lið C-þáttar I. viðauka við tilskipun 2014/65/ESB,
- h) 20% í tengslum við losunarheimildir eða afleiður þeirra.

2. Umfang starfsemi sem um getur í 1. gr. hjá aðila innan samstæðu sem fer fram innan Sambandsins í þeim eignaflokkum sem um getur í 1. mgr. skal reiknað út með því að leggja saman verga grundvallarfjárhæð allra samninga aðilans innan viðkomandi eignaflokks.

Samningar sem leiða af viðskiptum sem um getur í a-, b- og c-lið fimmtu undirgreinar 4. mgr. 2. gr. tilskipunar 2014/65/ESB eða samningar þar sem aðilinn innan samstæðunnar sem er aðili að einhverjum þeirra er með starfsleyfi í samræmi við tilskipun Evrópuþingsins og ráðsins 2014/65/ESB eða tilskipun 2013/36/ESB skulu ekki taldir með í samlagningunni sem um getur í fyrstu undirgrein ⁽¹⁾.

3. Heildarviðskipti á markaði í hverjum eignaflokki sem um getur í 1. mgr. skulu reiknuð út með því að leggja saman vergar grundvallarfjárhæðir allra samninga sem ekki eru viðskipti með á viðskiptavettvangi innan viðkomandi eignaflokks sem aðili sem staðsettur er innan Sambandsins er aðili að og allra annarra samninga innan þess eignaflokks sem viðskipti eru með á viðskiptavettvangi staðsettum innan Sambandsins á viðkomandi árlegu uppgjörstímabili sem um getur í 2. mgr. 4. gr.

4. Þær samanlögðu fjárhæðir sem um getur í 2. og 3. mgr. skulu tilgreindar í evrum.

3. gr.

Viðmiðunarmörk aðalstarfsemi

1. Sú starfsemi sem um getur í 1. gr. skal teljast vera minnihluti starfseminnar á samstæðugrunni ef hún uppfyllir einhver eftirfarandi skilyrða:

- a) umfang þeirrar starfsemi samkvæmt útreikningum í samræmi við fyrstu undirgrein 3. mgr. samsvarar ekki meira en 10% af heildarumfangi þeirrar viðskiptastarfsemi samstæðunnar sem reiknað er út í samræmi við aðra undirgrein 3. mgr.,
- b) áætlað bundið fjármagn (e. *capital employed*) í þeirri starfsemi, reiknað út í samræmi við 5.–7. mgr., nemur ekki meira en 10% fjárbindingar á samstæðugrundvelli í aðalstarfseminni á grundvelli útreikninga í samræmi við 9. mgr.,

2. Eftirfarandi undanþágur frá a-lið 1. mgr. skulu gilda:

- a) ef umfang starfsemi sem um getur í 1. gr. og reiknað er út í samræmi við fyrstu undirgrein 3. mgr. samsvarar meira en 10% en minna en 50% af heildarumfangi viðskiptastarfsemi samstæðunnar, reiknuðu út í samræmi við aðra undirgrein 3. mgr., skal viðbótarstarfsemi aðeins teljast minnihluti starfseminnar á samstæðugrunni ef umfang viðskiptastarfsemi fyrir hvern eignaflokk sem um getur í 1. mgr. 2. gr. er minna en 50% af viðmiðunarmörkunum sem sett eru með 1. mgr. 2. gr. fyrir hvern við-komandi eignaflokk,

⁽¹⁾ Tilskipun Evrópuþingsins og ráðsins 2013/36/ESB frá 26. júní 2013 um aðgang að starfsemi lánastofnana og varfærnisefirlit með lánastofnunum og verðbréfafyrirtækjum, um breytingu á tilskipun 2002/87/EB og um niðurfellingu á tilskipunum 2006/48/EB og 2006/49/EB (Stjttð. ESB L 176, 27.6.2013, bls. 338).

b) ef umfang viðskiptastarfsemi, reiknað út í samræmi við fyrstu undirgrein 3. mgr., samsvarar 50% eða meira af heildarumfangi viðskiptastarfsemi samstæðunnar, reiknuðu út í samræmi við aðra undirgrein 3. mgr., skal viðbótarstarfsemi aðeins teljast minnihluti starfseminnar á samstæðugrunni ef umfang viðskiptastarfsemi fyrir hvern eignaflokk sem um getur í 1. mgr. 2. gr. er minna en 20% af viðmiðunarmörkunum sem sett eru með 1. mgr. 2. gr. fyrir hvern viðkomandi eignaflokk.

3. Umfang starfsemi sem um getur í 1. gr. sem aðili innan samstæðu stundar skal reiknað út með því að leggja saman umfang starfsemi sem sá aðili stundar að því er varðar alla eignaflokka sem um getur í 1. mgr. 2. gr. í samræmi við sömu reiknivíðmið og sem um getur í 2. mgr. 2. gr.

Heildarumfang viðskiptastarfsemi samstæðunnar skal reiknað út með því að leggja saman verga grundvallarfjárhæð allra samninga með hrávöruafleiður, losunarheimildir og afleiður þeirra sem aðilar innan þeirra samstæðu eru aðilar að.

4. Samlagningin sem um getur í fyrstu undirgrein 3. mgr. skal ekki taka til samninga þar sem aðili innan samstæðunnar sem er aðili að einhverjum þessara samninga er með starfsleyfi í samræmi við tilskipun 2014/65/ESB eða tilskipun 2013/36/ESB.

5. Áætlað bundið fjármagn í starfsemi sem um getur í 1. gr. skal vera samtalan af eftirfarandi:

a) 15% af hverri hreinni stöðu, hvort sem það er gnótt- eða skortstaða, margfölduð með verði hrávöruafleiðunnar, losunarheimildarinnar eða afleiðna hennar,

b) 3% vergrar stöðu, þ.e. gnóttstöðu plús skortstöðu, margfölduð með verði hrávöruafleiðunnar, losunarheimildarinnar eða afleiðna hennar.

6. Að því er varðar a-lið 5. mgr. skal hrein staða í hrávöruafleiðu, losunarheimild eða afleiðu hennar ákvörðuð með því að jafna saman gnótt- og skortstöðum:

a) í hverri tegund hrávöruafleiðusamnings með tiltekna undirliggjandi hrávöru til að reikna út hreina stöðu fyrir hverja tegund samnings með þá hrávöru undirliggjandi,

b) í losunarheimildasamningi til að reikna út hreina stöðu í þeim losunarheimildasamningi eða

c) í hverri tegund afleiðusamnings með losunarheimildir til að reikna út hreina stöðu fyrir hverja tegund afleiðusamnings með losunarheimildir.

Að því er varðar a-lið 5. mgr. er hægt að jafna saman hreinum stöðum í mismunandi tegundum samninga með sömu undirliggjandi hrávöru eða mismunandi tegundum afleiðusamninga með sömu undirliggjandi losunarheimild hverri á móti annari.

7. Að því er varðar b-lið 5. mgr. skal ákvarða verga stöðu í hrávöruafleiðu, losunarheimild eða afleiðusamningi hennar með því að reikna út samtölu tölugilda hreinna staðna fyrir hverja tegund samnings með tiltekna undirliggjandi hrávöru, hvern losunarheimildarsamning eða hverja tegund samnings með tiltekinni undirliggjandi losunarheimild.

Að því er varðar b-lið 5. mgr. er ekki hægt að jafna saman hreinum stöðum í mismunandi tegundum afleiðusamninga með sömu undirliggjandi hrávöru eða mismunandi tegundum afleiðusamninga með sömu undirliggjandi losunarheimild hverri á móti annari.

8. Ekki skal taka með í útreikning áætlaðs fjármagns stöður sem stafa af viðskiptum sem um getur í a-, b- og c-lið 5. undirgreinar 4. mgr. 2. gr. tilskipunar 2014/65/ESB.

9. Áætlað bundið fjármagn í aðalstarfsemi samstæðunnar skal vera samtala heildareigna samstæðunnar að frádregnum skammtímaskuldum eins og þær eru skráðar í samstæðureikningsskilum samstæðunnar í lok viðkomandi árlegs útreiknings-tímabils. Að því er varðar fyrstu setninguna merkir skammtímaskuld skuld sem er á lokagjaldsdaga innan 12 mánaða.

10. Útkoma útreikninganna sem um getur í þessari grein skal gefin upp í evrum.

4. gr.

Verklag útreiknings

1. Útreikningur á umfangi viðskiptastarfsemi og fjármagni sem um getur í 2. og 3. gr. skal byggjast á einföldu meðaltali daglegrar viðskiptastarfsemi eða áætluðu fjármagni sem varið er til slíkrar viðskiptastarfsemi á þremur næstliðnum árlægum útreikningstímabilum á undan dagsetningu útreikningsins. Útreikningurinn skal gerður árlega á fyrsta ársfjórðungi almanaksársins sem kemur í kjölfar árlegs útreikningstímabils.
2. Í 1. mgr. merkir árlegt útreikningstímabil tímabil sem hefst 1. janúar viðkomandi árs og lýkur 31. desember sama árs.
3. Að því er varðar 1. mgr. skal útreikningur á umfangi viðskiptastarfsemi eða áætlaðs fjármagns sem varið er til slíkrar starfsemi sem er gerður árið 2018 miðast við þrjú næstliðin árleg útreikningstímabil, sem hefjast 1. janúar 2015, 1. janúar 2016 og 1. janúar 2017, og útreikningurinn sem er gerður árið 2019 miðast við þrjú næstliðin árleg útreikningstímabil, sem hefjast 1. janúar 2016, 1. janúar 2017 og 1. janúar 2018.
4. Þrátt fyrir ákvæði 3. mgr. skal viðmiðunartímabil útreiknings daglegrar viðskiptastarfsemi eða áætlaðs fjármagns sem varið er til slíkrar starfsemi aðeins taka til næstliðins árlegs útreikningstímabilsins ef eftirfarandi skilyrði eru uppfyllt:
 - a) dagleg viðskiptastarfsemi eða áætlað fjármagn sem varið er til slíkrar starfsemi dregst saman um meira en 10% samkvæmt samanburði á fyrsta tímabili hinna þriggja næstliðnu árlegu útreikningstímabila við hið síðasta og
 - b) dagleg viðskiptastarfsemi eða áætlað fjármagn sem varið er til slíkrar viðskiptastarfsemi á síðasta tímabilinu af útreikningstímabilunum þremur er minna en á útreikningstímabilunum tveimur þar á undan.

5. gr.

Viðskipti sem teljast draga úr áhættu

1. Að því er varðar b-lið fimmtu undirgreinar 4. mgr. 2. gr. tilskipunar 2014/65/ESB skal telja unnt að mæla afleiðuviðskipti á hlutlægan hátt sem svo að þau dragi úr áhættu sem tengist beint viðskiptastarfsemi eða lausafjármögnun þegar eitt eða fleiri eftirfarandi skilyrði eru uppfyllt:
 - a) viðskiptin draga úr áhættu sem stafar af mögulegri breytingu á virði eigna, þjónustu, aðfanga, afurða, hrávara eða skuldbindinga sem aðilinn eða samstæða hans á, býr til, framleiðir, vinnur, veitir, kaupir, býður til sölu, leigir, selur eða stofnar til eða hefur rökstudda ástæðu til að ætla að hann muni eiga, búa til, framleiða, vinna, veita, kaupa, bjóða til sölu, leigja, selja eða stofna til í venjulegri starfsemi sinni,
 - b) viðskiptin taka til áhættu sem stafar af mögulegum óbeinum áhrifum á virði eigna, þjónustu, aðfanga, afurða, hrávara eða skuldbindinga sem um getur í a-lið og leiðir af sveiflum á vöxtum, verðbólgu, gengi gjaldmiðla eða greiðslufallsáhættu,
 - c) viðskiptin teljast áhættuvarnarsamningur samkvæmt alþjóðlegum reikningsskilastöðlum (IFRS) sem samþykktir hafa verið í samræmi við 3. gr. reglugerðar Evrópuþingsins og ráðsins (EB) nr. 1606/2002 ⁽¹⁾.
2. Að því er varðar 1. mgr. teljast viðskipti draga úr áhættu ein og sér eða ásamt öðrum afleiðum ef ófjárhagslegur aðili:
 - a) lýsir eftirfarandi í innri reglum sínum:
 - i. tegundum hrávöruafleiðusamninga, samninga um losunarheimild eða afleiðu hennar í þeim eignasöfnum sem eru notuð til að draga úr áhættu sem tengist beint viðskiptastarfsemi eða lausafjárfjármögnun og valskilyrðum þeirra,

(¹) Reglugerð Evrópuþingsins og ráðsins (EB) nr. 1606/2002 frá 19. júlí 2002 um beitingu alþjóðlegra reikningsskilastaðla (Stjttíð. EB L 243, 11.9.2002, bls. 1).

- ii. tengslunum milli eignasafnsins og áhættunnar sem það dregur úr,
 - iii. ráðstöfununum sem gerðar eru til að tryggja að viðskiptin sem varða þá samninga hafi engan annan tilgang en að draga úr áhættu sem tengist beint viðskiptastarfsemi eða lausafjárfjármögnun ófjárhagslega aðilans og unnt sé að bera kennsl með skýrum hætti á öll viðskipti sem þjóna öðrum tilgangi,
- b) getur veitt nægilega sundurgreinda yfirsýn yfir eignasöfnin að því er varðar flokka hrávöruafleiðna, losunarheimilda og afleiðna þeirra, undirliggjandi hrávörur, tímabil og aðra þætti sem skipta máli.

6. gr.

Gildistaka og framkvæmd

Reglugerð þessi öðlast gildi á tuttugasta degi eftir að hún birtist í Stjórnartíðindum Evrópusambandsins.

Reglugerð þessi kemur til framkvæmda frá og með 3. janúar 2018.

Reglugerð þessi er bindandi í heild sinni og gildir í öllum aðildarríkjunum án frekari lögfestingar.

Gjört í Brussel 1. desember 2016.

Fyrir hönd framkvæmdastjórnarinnar,

Jean-Claude JUNCKER

forseti.
